

וזכרת בם

www.gesher-mazkeret-batya.org.il

גיליון מס' 119 'י בכסלו תש"ע 27 בנובמבר 2009

מילה בסלע

טמן ידו בצלחת

נמנע ממעשה, נשאר "חייב"

הוא טמן ידו בצלחת כאשר ראה את הילד נופל. הילדים טמנו ידם בצלחת על אף שנוכחו כי ברז המים פתוח. ביטוי הפוך/משלים הינו הביטוי "לא טמן ידו בצלחת" אשר כוונתו הפוכה, כלומר - עשה מעשה! הוא לא טמן ידו בצלחת

יתעצל במלאכה וכל היום עוסק באכילה וידיו טמונים בצלחת לקנח התבשיל המתדבק בו והנה סופו שגם אל פיהו לא ישיב ידיו כי לא ימצא מה לאכול ולהשיב אל פיו".

ביטוי דומה: "ישב בחיבוק ידיים".

לוקט על ידי

אלעד פריימרק אב לדנה כיתה ב' ואיה גן דולב, קשת

ענבל חזות אם לדניאל כיתה ב' ונועם כיתה א', קשת

ויצא בראשית כח' - לב ג

פרשת השבוע למשפחה

העניינים העיקרים בפרשה

יעקב בורח מפני עשו לחרן אל משפחת אמו. טרם היציאה מהארץ הוא חולם את חלום הסולם המפורסם - "ויחלם, והנה סלם מצב ארצה, וראשו מגיע השמימה; והנה מלאכי אלקים, עלים וירדים בו". בו שוב חוזרת הבטחת הארץ - "הארץ, אשר אתה שוכב עליה--לך אתננה, ולזרעך". הזרע - "והיה זרעך כעפר הארץ" והשמירה - "והנה אנכי עמך, ושמרתיך בכל אשר תלך, והשבתיו, אל האדמה הזאת". יעקב מתעורר נסער מהחלום ונודר לקבל את ה' לאלוקים אם אכן ישמור אותו בדרך.

יעקב מגיע אל הבאר בחרן ומחפש את משפחת אמו, ראשונה הוא פוגש את רחל - "ויהי כאשר ראה יעקב את רחל, בן לזן אחי אמו, ואת צאן לזן, אחי אמו; ויגש יעקב, ויגל את-האבן מעל פי הבאר, וישק את-צאן לזן אחי אמו". ממש אהבה ממבט ראשון. יעקב עובד עבור רחל שבע שנים "ויעבד יעקב ברחל, שבע שנים; ויהיו כעניניו כימים אחרים, באהבתו אתה". מרומה על ידי לבן שמשא לו את לאה במקום רחל. יעקב לא מתיימש ועובד שבע שנים נוספות בעבור רחל.

שנים עשר בנים ובת נולדים ליעקב משתי נשיו ושפחותיהן. יעקב מבקש מלבן לחזור אל ביתו ומציע עסקה שעל פיה יקבע איזה רכוש הוא יוכל לקחת איתו. יעקב מבקש מלבן כי ימסור רק צאן חלק ללא כתמים למרעה ומסכימים כי שכרו של יעקב יהיה הגדיים והטלאים שיוולדו עם כתמים. יעקב בעזרת תכסיסים מצליח מאד - "ויפרץ הקאיש, מאד מאד; ויהי-לו, צאן רבות, ושפחות ועבדים, וגמלים וחקמרים".

לאחר עשרים שנה בבית דודו, מרגיש יעקב

כי לא יצליח לקבל מלבן את אשר מגיע לו ומחליט לברוח - "ויגנב יעקב, את-לב לזן הארמי--על-בלי הגיד לו, כי ברח הוא. כא ויברח הוא וכל-אשר-לו, ויקם ויעבר את-הנהר; וישם את-פניו, הר הגלעד". רחל גונבת את הטרפים של אביה ללא ידיעת יעקב.

לבן רודף בזעם אחרי יעקב ומשיג אותו ולאחר דין ודברים וכריתת ברית חוזר לבן למקומו - "וישכם לזן בבקר, וינשק לזניו ולבנותיו--ויברך אתהם; וילך וישב לזן, למקומו".

להורים

יעקב הבורח בגלל שגנב את הברכות במרמה נתקל בדודו המרמה אותו ללא הרף.

"כל אותו הלילה קרא יעקב ללאה - 'רחל', והיא עונה לו בבוקר - 'והנה היא לאה' (בראשית כט, כה). אמר לה: רמאית בת רמאי! לא בלילה הייתי קורא לרחל - ואת עונה לי?! אמרה לו: האם יש מורה ללא תלמידים? לא כך היה, שאביך קורא לך 'עשו' - ואתה עונה לו?!" בראשית רבה ע', יט, בתרגום לעברית.

יעקב מוקף ברמאויות כל ימי חייו, הוא נעזר בתחבולה לא ברורה על מנת להתעשר על חשבון לבן. הוא בורח מלבן ביחד עם הרכוש, אשתו, רחל גונבת את הטרפים מאביה וכמעט נתפסת, בניו ולוי ושמעון מרמים את שכם ומסכנים את המשפחה. בהמשך מרמים אותו בניו בקשר לגורלו של יוסף ועוד. המדרש המובא למעלה יש בו ביקורת על יעקב, כאילו אומר אתה במעשיך הבאת על עצמך גורל של רמאויות וחוסר אמון, אתה אשר רימית

את אביך ואחייך לא יכול לבוא בטענות לבני משפחתך הקרובים על כי לקחו ממך דוגמה. לפעמים אנחנו נאלצים להשתמש בכלים של רמייה והונאה על מנת לקדם מטרות נעלות, ליעקב כנראה לא הייתה ברירה אחרת אלא להונות את אביו על מנת להמשיך ולבנות את ההיסטוריה של עם ישראל. המסר של המדרש הבא לידי ביטוי בחייו של יעקב הוא שגם אם אכן המטרות הנשגבות מצדיקות מעשיו רמייה (סוכן מוסד למשל) עדיין האדם הנוקט בשיטות אלו לא יכול לחמוק מההשלכות שלהם, הוא נידון לחיות עם חוסר האמון וחוסר הבטחון שאותם חווה יעקב לאורך כל ימי חייו מצד אביו, אחיו, נשותיו ובניו.

ילדים

נושא האמת היחסית והרמאות או הסתרת עובדות חלקית הוא מורכב. מה היא האמת שלי והאם האמת שלי היא גם האמת של האחר? מתי אבחר לקדם אמת אחת על חשבונה של אמת אחרת? בהקשר הזה הייתי רוצה להתייחס למדרש המפורסם על אודות רחל "וכשהשלימו אותו שבע שנים והגיע זמן נשואי לבעלי יעץ אבי להחליפני לבעלי בשביל אחותי והוקשה עלי הדבר עד מאד כי נודעה לי העצה והודעתי לבעלי ומסרתיו לו סימן שיכיר ביני ובין אחותי כדי שלא יוכל אבי להחליפני, ולאחר כן נחמתי בעצמי וסבלתי את תאותי ורחמתי על אחותי שלא תצא לחרפה, ולערב חלפו אחותי לבעלי בשבילי ומסרתיו לאחותי כל הסימנים שמסרתני לבעלי כדי שהיא סבור שהיא רחל" (בראשית רבה).

מה דעתכם, ילדים, האם רחל עשתה

מעשה נכון בכך שמסרה ללאה את הסימנים? לכאורה מעשה אצילי, היא מנעה מאחותה בושה וביזיון כליל הכלולות. אולם מה עם יעקב שבטח בה? ומה לגבי רחל עצמה שוויתרה על האהבה שלה? נראה כי בחיים האמיתיים אנו נדרשים

לעשות בחירות אשר מחייבות סוג מסוים של פשרה על ערכים החשובים לנו. הבחירה היא לא תמיד פשוטה, ולפעמים גם לאחר מעשה קשה לומר מה היה המעשה הנכון. אנחנו מחנכים את ילדינו להכיר מגוון רחב של אמיתות ונוטעים

בהם את היכולת לזהות את משמעות בחירותיהם, ואם בחרו נכון.

בהצלחה,

שי מונזון

אב לבארי, כיתה ב', ואליה, כיתה א' קשת

משפחה מבוקשת

משפחת מונזון רח' יעקב גולד

ראיינו: אילנה כרסנתי ושרון נוימן-הקר

שי (38) יעל (36) בארי (7.6) אליה (6) איתמר (3.6) ענר (2)

● יעל גדלה בקבוצת יבנה. החוויה המשמעותית עבורה הייתה הלינה המשותפת. מלבד שנתיים (14-16), היא לנה במסגרת הלינה המשותפת. הלינה המשותפת, זכורה לה כחוויה של המון בדידות, "חוויה מעצבת, אבל לא מומלצת". בעקבותיה, היא בחרה להתמקצע בתחום הטיפול. לפני הצבא עשתה יעל שנת שירות כקומנדרית בסניף בני עקיבא ברעננה. בתום השנה, היא התגייסה ושירתה כמש"קית הוראה ואחרי כן כקצינת הוראה (קצינה מצטיינת) ומפקדת בקורס קצינות. ("מה שהקיבוץ פירק, הצבא בנה"). אחרי השחרור, יעל טיילה במשך מספר חודשים בדרום אמריקה. "חוויה חשובה ומשמעותית במובן החיובי של המילה". ● שי נולד בירושלים, על גבול רחביה ושערי חסד. בן זקונים למשפחה ירושלמית ותיקה (9 דורות). נצר למשפחת מדפיסים (משפחתו הייתה בעלת בית הדפוס הראשון בירושלים). למד בתיכון הימלפרב ובעיקר הרבה לעסוק בכדורסל ולהיות פעיל בצופים

הדתיים - חניך, מדריך, רשג"ד ורכז צעיר. לאחר התיכון, למד שי בישיבת הר-עציון, היה חניך קורס טייס במשך שנה וחצי, חזר לישיבה והמשיך לאחר מכן לשרת במודיעין. כיום הוא עושה מילואים בגדוד סיור של הצנחנים. ● היכרות: חברת ילדות קרובה של שי שלמדה עם יעל החליטה להפגיש ביניהם. לשי לקח זמן רב להסכים להיפגש (הובטחה לו עבודה לחופש, אם יסכים). כעבור 11 חודשים מהפגישה, התחתנו. ● תעסוקה: יעל עובדת ברמלה ובגבעת ברנר ומתמחה בטיפול בילדים ובנוער. שי עובד באינטל בקרית גת כמהנדס ומנהל. "מקום מאתגר, מקום חברי, שמעודד חיי משפחה. תובעני במידה". ● מקומות מגורים ומזכרת בתיה: במשך 11 שנות נישואין, הספיקו להתגורר בתשעה בתים ובארבעה מקומות שונים (קבוצת יבנה, רמת בית שמש, ארה"ב ומזכרת בתיה). בחודשים האחרונים בארה"ב החלו לחפש מקום מגורים. יעל זכרה את מזכרת בתיה כמקום כפרי וכשהגיעו למזכרת, התאהבו. "מיד כשהגענו, ידענו שמצאנו את מקומנו". ● קשת: יעל - "מהרגע שהתחלתי לעבוד במערכת החינוך, הייתי מאד מוטרדת. רציתי מסגרת חינוכית שאהיה מעורבת בה". יעל התחברה לרעיון של קשת בזכות השהייה בארה"ב. "אם לא היינו בארה"ב, הייתי עדיין סגורה בדעותיי". שי התחבר לרעיון בזכות מעורבותו הרבה בצופים הדתיים. מאד מרוצים מקשת. סובלניים לקשיים "כמו תינוק שלפעמים צריך לתת לו ליפול ולכאוב". ● ילדים: "ארבעה ילדים בחמש שנים וחצי. "אל תנסו את זה בבית!" שמות: כולם מהתנ"ך. בארי - נולד זמן קצר לפני שטסו לארה"ב והשם מזכיר את מעשהו של יצחק, שלפני שעזב את הארץ, חפר באר כדי שיהיה לאן לחזור. אליה - נולדה מספר חודשים לאחר שאבא של שי נפטר ושמו היה אליקים. איתמר - השם הופיע בפרשת השבוע ובנוסף, אבא של יעל מאוד אהב אותו. ענר - ענר הינו אחד מהרעים של אברהם שיצא עימו להילחם במלחמת צדק הראשונה בהיסטוריה (פרשת לך-לך). ● אלוהים: שי - "אלוהים הוא חבר טוב, מפרגן. לפעמים מדברים, לפעמים לא". יעל - מאוד מאמינה ברעיון, בדרך, פחות בדקדוקי המצוות. "הדת הינה דרך החיים הנכונה עבורי לחיות ולחנך את הילדים. היא מתווה עבורי חיים משמעותיים ומחנכת אותי להיות אדם טוב". ● תחביבים: שי - כדורסל (משחק ב'הפועל צוקי מזכרת בתיה'), שירה ומשחק. יעל - "כרגע התחביב העיקרי הינו גידול הילדים". בנוסף, אוהבת אומנות. למדה ציור בשמן, פיסול קרמי, ציור בצבעי מים והתנסתה בעיסת נייר. ● בילויים משפחתיים: טיולים עם המשפחה וחברים, באולינג, פיצות, פלאפל ו"השוקו עם הקוביית שוקולד" - הנבחרים של הילדים. ● כיבוי אורות: ילדים: 20:00-23:00. הורים: 24:00-23:00.

משפחות המעוניינות להשתתף במדור, מוזמנות ליצור קשר עם שרון. טל: 050-6670174

מודל הריב המקראי והקמת בית יעקב

מודל משפטי ייחודי

את הסכסוך. ייחודו הוא, כאמור, היותו בילטראלי, כלומר שני הצדדים נדרשים להגיע לפתרון ללא צד שלישי מכריע. למרות שמדובר בהליך ספונטני שאינו כפוף לפורמליסטיקה משפטית יבשה, מדובר במנגנון מקובל שהיה מחייב את מי שהיו שותפים לו.

מודל הריב

בישראל הקדומה התפתח ה"ריב" כהליך משפטי, שאין לו מקבילה בשום תרבות אחרת במזרח הקדום. בניגוד למודל המשפטי של הכרעה, סנקציה או עונש על ידי שופט, מטרתו של ה"ריב" היא להגיע לפתרון מוסכם שמסיים

הסכסוך שפורץ בין לבן ליעקב בבראשית ל"א סביב הסתלקותו של יעקב וגניבת התרפים של לבן, הוא דוגמה קלאסית למודל משפטי ייחודי למקרא - הריב. קריאה של הטקסט לאור המודל הזה הופכת את הסיפור מוויכוח משפחתי למעמד משפטי שבו, לדעתנו, נוסד רשמית בית יעקב.

הריב בין לבן ועקב

כדי להבין את ההתנצחות בין לבן לעקב, יש להכיר את המעמד המשפטי של שני הצדדים. לבן הוא אבי המשפחה, הפטריארך, כל מה שנולד בביתו, שייך לו. ואילו מעמדו של יעקב הוא מעמד של עבד שבא בגפו, ועל פי חוק העבד בשמות, בגפו עליו לצאת - "אם-בגפו יבא, בגפו יצא... אם-אדניו יתן-לו אשה, וילדה-לו בנים או בנות--האשה וילדיה, תהיה לאדניה, והוא יצא בגפו" (שמות כא 3-4), יעקב עדיין לא הקים בית אב משל עצמו, ומשפחתו עדיין שייכת לבית לבן.

טענות התביעה

טענתו של לבן ברורה, יעקב גנב ממנו רכוש (בנותיו, נכדיו והחשוב מכל התרפים - אלי הבית שמגינים עליו ועל משפחתו) ועליו להשיב לו אותם. לבן פותח ומסיים את טענותיו בשאלה רטורית, בתחילה "מה עשית" ובסיום "למה גנבת, את-אלהי". פעמים רבות משתמש המקרא בשאלה רטורית כפתיחה להליך שיפוטי (בדיון הראשון בהיסטוריה שואל אלוהים את אדם שאלה רטורית כפתיח לדיון - "איכה" בראשית ג 9). זהו סוג של פנייה מאשימה שבה אחד הצדדים בדיון מזמין תגובה כלשהי של הנאשם לגבי הסיבות למעשיו.

העבריה--ועבדך, שש שנים... וכי-תשליחנו חפשי, מעמך--לא תשליחנו, ריקם" (דברים טז 12-13), בניגוד לחוק בספר שמות שהוזכר קודם, על פי החוק בדברים יש לפצות את העבד כאשר הוא משתחרר.

הפשרה

כאשר לבן מבין שהוא לא ימצא את התרפים שלו במחנה יעקב, הוא מבין שהגיע הזמן לפשרה. הוא פותח בנאום הסיכום שלו "הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני, וכל אשר-אתה ראה, לי-הוא", כאילו אומר, לשנינו ברור שיצאת מחרן כשרכושי ברשותך ולי הזכות ליטול אותו ממך, אלא שפה מגיעה נקודת המרכזית בכל הסיפור "ועתה, לכה נכרתה ברית--אני ואתה", אני ואתה, כשוים, כבני חורין - מרגע זה אתה עבד משוחרר ואני מתיר לך לשמור לך את הרכוש שלקחת.

תגובתו של יעקב לנוסח הפשרה של לבן היא הסכמה מיידית, מה שמעיד לדעתי, על זה שליעקב באופן אישי היה חשוב שלבן ישחרר אותו וכי בו כבן חורין, יעקב מעדיף לחזור לארץ אבותיו כאב בית ולא כעבד נמלט.

אופיר גונן

אב לזיו, כיתה ב' קשת

לבן בונה את טיעונו בצורה מעניינת, הוא פותח בהאשמה קלה של הפרת אמונים "ותגנב את-לבבי", ממשיך בהאשמה חריפה יותר "ותנהג, את-בנותי, כנשיות, חרב" ואז, לפני שהוא עובר לתביעה העיקרית שלו, הוא עושה עצירה מתודית, מסביר את המצב "יש לאל ידי, לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש, אמר אלי לאמר, השמר לך מדבר עם-יעקב--מטוב עד-רע", כלומר, אני, כאבי המשפחה, רשאי על פי חוק לפגוע בך אלא שאני בתחום השפעתו של אלוהיך ולכן איני יכול לעשות זאת. הוא אפילו מגלה אמפטיה למצוקתו של יעקב בחרן "ועתה הליך הלקח, כי-נכסוף נכספתה לבית אביך" ואז הוא מטיח את הטענה העיקרית והחמורה שלו: "למה גנבת, את-אלהי".

הנתבע משיב:

יעקב לא יכול לטעון להגנתו שהרכוש (נשותיו ובניו) הוא באמת שלו, לכן הוא מנסה לתת צידוק מוסרי למעשה הגניבה שלו. לדבריו, הוא נהג ביושר מופלג לאורך השנים ובתמורה לבן רימה אותו. הסיוע שקיבל מאלוהיו בתהליך הבריחה מלבן מהווה עבורו הצדקה מוסרית נוספת.

מעניין לראות שיעקב משתמש במושג, הלא שכיח, "ריקם" שרומז לחוק העבד הדברימי "כי-ימכר לך אחיך העברי, או

תזרמו

תובנות אישיות וקהליות

עוד קצת פחות זורם... מה קורה לי? האם הספונטניות שהייתה לי בעבר מתחילה להתפוגג? האם בקרוב אצטרך לקבוע עם חברים חודש מראש ולרשום ביומן? שמתי לב בהיותי שייכת לקהילת קשת, שגם בקרב הדתיים יש כאלה שזורמים ויש את האחרים... (למישהו יש הצעה לשם בשבילי? ההיפך מזורם הוא...) בהקשר לדת, אני מתכוונת.

לכל אחד יש את הפרשנות שלו לכללים ומה שמתאים לו לשמור, והוא חי עם זה בשלום. אין אחידות, אין כולם עושים כך ולא עושים כך. בקיצור: מנהלים דיאלוג פנימי עם הדת...זורמים.

אסנת פרל

אם להראל, כיתה ב, וטל, גן דולב קשת

המשפחתי השנתי שלנו, (עד כאן זורם) אבל אז הגיע סיפור הלינה, איפה נישן? האם נסגור מקומות מהארץ או שכשנגיע לשם נחפש במקום? אחי נוסע כל שנה וסוגר מהארץ טיסה ורכב והם מה שנקרא "מסדרים": מגיעים למקום, נכנסים לראות כמה חדרים וסוגרים שם. על פניו נשמע טוב. אבל הסצנריו שרץ אצלי בראש הוא אחר: מגיעים למקום, עייפים ומותשים, שני ילדים מנדנדים מאחורה, ואתה צריך להתחיל לחפש חדר לישון, להכנס ולצאת, לבדוק מחירים... לי זה נשמע סיוט. אז סגרנו הכל מהארץ.

קצת פחות זורם...

קייטנת הורים, מוכר? חודש אוגוסט, הילדים בבית, מתארגנת קבוצת הורים לארח כל יום כמה ילדים בבית אחר. משמונה עד ארבע. מה נעשה עם שישה בנים כל כך הרבה שעות? אפשרות אחת: נזרום איתם ונראה... אבל הסצנריו שלי לא מרפה... ילדים משועממים, מתחילים להשתולל אני מתחילה להילחץ, סיוט. אז אני כבר חודש חושבת על פעילויות, וסדר יום מתוכנן ומוקפד.

השבוע קיבלתי מייל שנחתם בברכה: "שבוע טוב וזורם", וזה הביא אותי למחשבה האם אני אדם זורם, האם בני האדם מתחלקים ל: זורמים ולא זורמים או במילה אחרת... לאחרונה יותר ויותר אנשים משתמשים במילה שהשתרשה בסלנג העברי. בתחילת דרכה אם אני זוכרת נכון, יותר בהקשר המיני, אך לאחרונה פלשה לכל תחומי החיים.

לאור היכרותי עם עצמי עד כה הייתי נוטה לחשוב שאני אדם זורם. אם חברים מתקשרים ואומרים ללא הכנה מוקדמת שהם באים (וזה כנראה כולל ארוחה) לא הייתה לי בעיה. אם הייתי מקבלת הצעה לביקור או בילוי מסויים בהתראה קצרה (כמובן בהתחשב במשפחה), הייתי מצטרפת בכיף. ולדעתי זה מה שנקרא: אדם זורם.

אבל לאחרונה התחלתי לחשוד שיש סבירות גבוהה שאני משתייכת לקבוצה האחרת (ועדיין לא מצאתי לה שם) להלן מספר דוגמאות: לגמרי בספונטניות רכשנו כרטיסי טיסה לברצלונה לחודש אוגוסט לטיול הגיבוש

צוות תרומה לקהילה חובר לחנות יד שנייה

בתחילת השנה הוקם צוות תרומה לקהילה. מטרתו לחבר בין צרכים ואוכלוסיות שאינם מקבלות מענה במושבה ומחוצה לה, ובין היכולות שלנו כקהילה לתרום מזמננו וכישורינו לטובת האחר. אנחנו עדיין בודקים מה הם המקומות שנוכל לתרום להם בצורה הטובה ביותר, ויש הרבה מקומות כאלה! ביתיים, איתרנו פינה קסומה שזקוקה מאוד לידיים עובדות ומלטפות.

במזכרת בתיה פועלת מזה חמש שנים חנות יד שניה המנוהלת על ידי חברי רוטרי מהמושבה וכל הכנסותיה קודש לנזקקים. מפעל הנתניה היפיפה הזה מנוהל באהבה רבה ובהתנדבות ללא גבולות על ידי איציק רום (סבא של יואב מכיתה א').

החנות קולטת ציוד רב מתושבי המושבה ומהסביבה, והמתנדבים ממיינים אותו.

כל ציוד מתקבל בברכה: בגדים, נעליים, שמיכות, כלים, צעצועים, מכשירי חשמל וכו'.

הבגדים הישנים, קרועים ובלויים נמכרים במשקל למפעלי טכסטיל. בגדים וכל ציוד אחר במצב טוב נמכרים בחנות יד שנייה במחירים סמליים בלבד או נתרמים למוסד לנוער.

כל רווחי החנות מיועדים למפעלי צדקה שונים במושבה לטובת

חגיגות בר/בת מצווה לילדי עולים או נזקקים, מילגות לסטודנטים, תווי קניה למשפחות נזקקות לפני החגים, ציוד בית ספר ועוד.

תושבי המושבה תורמים ביד נדיבה, המקום צר מלהכיל, ומלאכת המיון והסידור רבה...

במסגרת ההתנדבות בקהילה, אנחנו רוצים לעזור לחברי הרוטרי לתחזק מפעל חשוב זה. פירושו: להשתתף בשעות מיון הציוד או בשעות הפתיחה של החנות. בנוסף, אנשים בעלי חוש טכני מפותח ויכולת ליישם חוש זה וכו' כן אנשים בעלי כישורים אסתטיים (גרפיקה, עיצוב פנים, סדרנים כפייתיים) יתקבלו בברכה. ההתנדבות היא בשעות גמישות וגם מי שיצטרף לעשייה בתדירות של פעם בחצי שנה יקל על העומס של המתנדבים והחנות.

ראו אותגרתם! נשמח לעזור להם וכל מי שרוצה לשמוח יחד איתנו מזמין ליצור קשר עם: יעל אריכא-מונזון shai.monzon@nb013.com וגליה אלגרנטי yair9@zahav.net.il

אז אם אינכם יכולים לתרום זמן תרמו בכך שתקנו מהחנות.

החנות פתוחה ב:

יום ראשון - 16:00 - 18:00

יום שלישי - 10:00 - 12:00

יום רביעי - 16:00 - 18:00

כל שקל שתתנו נתרם למטרות צדקה חשובות מאוד.

תבואו על הברכה, צוות תרומה לקהילה

תעלומת מטמון הברון פרק 7 - אורית ואופיר

יהודה זלצברג

* כל האירועים והדמויות בסיפור בדיוניים לחלוטין, אך עלילת הסיפור נסמכת בחלקה על עובדות נכונות בהיסטוריה של המושבה מזכרת בתיה.

ילדים יקרים, חשיפת המכתב אודות המטמון שנתן הברון רוטשילד לאחד מתושבי עקרון, היא מזכרת בתיה, העלתה שאלות רבות בקרב חברת הילדים שמצאה את המכתב. האם החתימה בסוף המכתב "אברהם ג", היא של אברהם גלמן, שעל שמו רחוב במושבה? מדוע מסר הברון את האוצר לידי של איש המושבה? והשאלה הגדולה - היכן הוא אותו פרדס ומקור מים המוזכרים במכתב, שם מחכה לילדים תיבה נוספת? ומה יש בתיבה זו? תחילה הילדים צריכים לענות על השאלות ולשם כך החליטו להתפצל לזוגות. וביתיים, ללא ידיעתם, סוד המכתב מתחיל לעבור מפה לאוזן...

צ'ט באינטרנט, יום ד', 1.7.2020, שעה 22:27:

אורית: הנה המילים שצריך לברר - אצעה, כומז, ליסטים, באראנעס.

אופיר: מצאתי בגוגל את שלוש הראשונות: אצעה וכומז הם סוגי תכשיטים, כמו שחשדנו. לפי ויקימילון ליסטים זה שודדים.

אורית: אז הברון רוטשילד פחד משודדים שרצו את התכשיטים שלו?

אופיר: כנראה. התכשיטים היו של אמא שלו, ככה היה כתוב במכתב, שהתכשיטים של אמו יונחו באדמה הקרויה בשמה - מזכרת בתיה על שם בתיה רוטשילד, אמא של הברון.

אורית: יפה, אבל אם גלמן (או מי שלא יהיה) התבקש להחביא את האוצר, למה הוא השאיר הוראות למציאתו?

אופיר: אין לי מושג. תגידי, לא מצאתי שום אתר עם המילה באראנעס, יש לך רעיון?

אורית: כתוב במכתב שהוא הביא את הבאראנעס והם ישנו במזכרת בתיה באותו לילה. הברון עצמו נקרא באראן במכתב, שזה די דומה לבאראנעס...

אופיר: אני מת לישון, נחשוב על זה מחר. לילה טוב.

אורית: לילה טוב.

מסרון סלולרי, יום ה', 2.7.2020, שעה 11:14, מאת: אורית, אל: אופיר.

טקסט: לא תאמין, דברתי עם כלנית, בת דודתי, זו שגרה באמריקה שנתיים, באנגלית יש מילה baroness שהיא ברונת, אישתו של הברון. כמו ש-actress שחקנית היא נקבה של actor שחקן.

תגובה: איזה קטע, איך לא הבנו את זה קודם? כל הכבוד!

הודעת דוא"ל, יום ה', 2.7.2020, שעה 20:04, מאת: אורית, אל: אופיר, גיל, נעמה, עמיחי, עמית, אפרת.

הי חברה, כזכור לכם אני ואופיר היינו צריכים לפענח את המילים הלא-ברורות במכתב. אז ככה: אצעה וכומז הם תכשיטים, וליסטים הם שודדים. מכאן מתברר שהאוצר שלנו אכן מכיל תכשיטי זהב שהיו שייכים לבתיה, אמא של הברון (זוכרים שבמכתב נאמר שהתכשיטים יונחו באדמה שקרויה על שמה? כי האדמה היא של מזכרת בתיה!)

באראנעס היתה מילה יותר קשה, לא מצאנו אותה באינטרנט, אבל באנגלית יש כזו מילה ומשמעותה - ברונת, אשתו של הברון! זה נשמע מאוד הגיוני שהברון רוטשילד הביא את אשתו למושבה ללון איתו כאן בביקורו, כמו שכתוב במכתב. עמית ושושנה - אתם אמורים לחקור את ביקור הברון, אז תבדקו שהברונת באמת באה עם הברון.

תגובת דוא"ל, מאת: עמית, אל: אורית, אופיר, גיל, נעמה, עמיחי, אפרת.

אחלה, כבר בדקנו חלק מהדברים, ובאמת הברונת ששמה עדלאידה היתה כאן עם הברון! דרך אגב, שמתם לב שלשושנה אין כתובת מ"ל? אני צריך לדבר אתכם על זה. ועוד דבר - אולי אני מדמיון דברים, אבל נשבע לכם ששמעתי את ההורים שלי מדברים במטבח על אוצר. יכול להיות? מוזר מאוד...